

faa vilde faa Posten faae meget hurtigere, men ogsaa for dem, som skulde kjøre denne Bei. Dertil kommer, at de Reisende, som ville befordres med Posten, komme til at betale for at kjøre det længere Stykke Bei, hvad de jo kunde være fri for, hvis Posten kjørte den lige og korteste Bei, hvorved der omtrent vilde være en Mil's Bei sparet. Man har forklaret mig, at Postrouten er valgt for at tage Hensyn til Svinninge. Jeg indrømmer, at der bør tages Hensyn til denne By, men jeg tror dog, at der muligvis kunde tages Hensyn til den paa andre Maader, og at det ikke derfor var nødvendigt, at Forandringen skulde gaa ud over et større Landdistrikt, hvis Beboere komme til at lide ved, at de faae deres Post senere, og over de Reisende, som skulle gaa med Posten, og som spille baade Tid og Penge ved, at Posten kjører en Omvei. Jeg har ladet mig fortælle, at der skal oprettes Dampskibsfart mellem Hølbæk og Nykjøbing, saaledes at Nykjøbing vil faae Post et Par Gange daglig. Jeg veed det ikke sikkert, men saa meget er vist, at Skibet ikke kan sejle, medmindre Søen er aaben, og det er ikke sjældent, at disse Smaafjorde lægge til om Vinteren, saa at der da ikke kan være Tale om at faae Post to Gange om Dagen. Dertil kommer, at det kun er Nykjøbing By alene, som har Gavn af denne Dampskibsforbindelse, men hele det store Landdistrikt, som ligger foran, kan ikke have nogen Nytte deraf. Det forekommer mig derfor, at der burde gjøres Noget i saa Henseende. Det kan ikke negtes, at, da der var Tale om, at den nordvestjællandske Jernbane skulde anlægges, gjorde jeg, hvad der stod i min Magt, for at henlede Opmærksomheden paa, at Banen burde føres med en Station saa nær Døshæred som muligt. Navnlig gjorde jeg, hvad jeg kunde, for at faae en Station i Nærheden af Svinninge, og jeg tror endnu, at det vilde have været til Gavn for den nordvestjællandske Jernbane, dersom der var blevet anlagt en Station der. Jeg tror, at denne Jernbane derved vilde have faaet en større Trafik end den, som den kan faae, naar Stationen ligger, hvor den nu ligger, nemlig ved Syderup. Den Gang gjorde jeg opmærksom herpaa, men der var Ingen, der tog Hensyn dertil. Banen blev lagt i den Retning, den nu har faaet, og der er altsaa nu ikke Noget at gjøre derved. Nu er det min Mening, at Døshæred er et Distrikt, som er blevet saa stedmoderlig behandlet som vel muligt ved den Maade, hvorpaa Banen er bleven anlagt, og jeg tror ogsaa, at det sjællandske Jernbaneselskab har staaet sig selv i Lyset ved at lægge Banen i denne Retning. Hvis det skal være, som jeg har hørt at der er Tale om, at Posten, som skal gaa fra Syderup til Nykjøbing, skal føres over Snertinge tilbage til Svinninge og derfra over Bindekilde til Nykjøbing, forekommer det mig, at man herved atter vil gjøre Døshæred og hele denne Egn til

Gjenstand for en stedmoderlig Behandling. Dette finder jeg ikke rigtigt. Jeg tror, at man skulde at tage Hensyn ligesaavel til den ene Egn som til den anden, naar man saa vidt mulig undgaar at staae andre. Man behøver efter min Mening ikke at tilføjesette Svinninge, fordi man tager den korteste og ligeste Bei, men jeg tror rigtig nok, at skulde man vilde have Posten over Svinninge til Nykjøbing, skulde man ikke have valgt Syderup Station, men ligesom Mørke, skjøndt Veien maaste da have været noget længere. Det vilde være det Korrekteste, at man valgte Syderup, men at gaa til Svinninge, tror jeg er noget af det Forkerteste, der kan gjøres. Som jeg nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag, har jeg tidligere talt til den ærede Minister personlig om denne Sag, men nu vil jeg paa det Indstændigste henstille til Udvalget, om det ikke vil tage Sagen under nærmere Overveielse til 3die Behandling, og om det ikke tror, at der er Udskilligt, der taler for, at der bliver gjort Noget i den Henseende. Jeg tror derfor, at skulde man fastholde, at lade Posten gaa over Svinninge til Nykjøbing, burde man langt hellere lade den gaa fra Hølbæk over Svinninge til Nykjøbing som hidtil. Man fik derved ikke saa forskæffelig længere Bei at kjøre og havde bedre Bei, og saa sparede man 3 Mil paa Jernbanen. Der vilde spares baade Tid og Penge derved, ogsaa for de Reisende, som vilde lade sig befordre med Posten, thi denne Bei er vistnok hurtigere. Derfor mener jeg, at naar et af to Under skal være, maa man foretrække det sidste. Men den Bei, som jeg anser for at være den rigtigste og eneste rimelige og som Alle i Egnen anse for den rigtige, er at gaa ud fra Syderup og saa i lige Retning over Snertinge, Starvelsint og Bindekilde til Nykjøbing. Disse Bemærkninger har jeg troet at burde fremkomme med i den Sags Interesse, som jeg har talt for, og jeg vil anmode det ærede Udvalg, om det ikke kan gjøre Noget i den Anledning og tage Sagen under Overveielse, muligvis til 3die Behandling. Som jeg før sagde, har den ærede Minister ikke givet noget tilfredsstillende Svar i den Henseende, da jeg personlig henvendte mig til ham.

Th Kruse: Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister, saafremt jeg hørte ham rigtig, benegtede, at der fandtes Brevsamlingssteder, som manglede Kassationsstempel — jeg vilde dog ønske, at den ærede Indenrigsminister vilde laane mig Dre et Minut, for at jeg kunde have den Fornøielse at berøbe ham den Glæde fremdeles at benegte, at der er Brevsamlingssteder, der mangle Kassationsstempel. Jeg har nemlig den Være at staa i Postvæsenets Tjeneste, saavidt jeg erindrer, paa 4de eller 5te Mar, men der har ikke eksisteret noget Kassationsstempel paa det Sted, hvor jeg er, hverten i min Tid